

чески приходитѣ църковни и ги разнасяха за свои си особни ползи; овчарска отъ старо врѣме събрана за обща селска нужда каса, погълнали я бѣха съвсемъ. . . вѣщи и денги (пари) употрѣбяхаха както имъ тѣмъ полезно и драго. . . затѣмнили бѣха цвѣтущи тѣ нѣкогашъ въ Котелъ училища, като съ безбожество разносяха. . . и приходитѣ, за да увардятъ мжчителска та властъ своя надъ народа; отъ предателство имаха влияние на временнитѣ управители и сждия, що съ неправда и лъжосвидѣтелства отнемаха домове, градини и мѣста отъ сиромаситѣ, затваряха въ темници (безъ правда) и бияха когото ищяха — съ една речъ, правда та правяха неправда, а неправда та правда. Народа. . . . осѣща неправди тѣ, и не търпи ду край насилието, търсящи улѣкчение и свобода отъ двойно то си подданичество, сиречъ искаши да ся освободи отъ единороднитѣ си съграждани чорбаджии (имѣ яничерско) и мжчителы.“¹³ Така, Котелъ въ подробската епоха има своя култура и икономична сила. Духъ на независимостъ е властвувалъ у котленци — тѣзи волни преселници изъ околнитѣ села, които добиватъ привилегия на свободни жители, дадена имъ съ ферманъ въ